

ברביעת בהמה, נמצא שיהודי המניח בהמה ברשות גוי, עובר על "לפני עיור לא תתן מכשול"!

וכן לא תתייחד אשה עמהן⁽⁷⁾ עם הגויים, מפני שחשודין הגויים על העריות!⁽⁸⁾

של עובדי כוכבים,⁽³⁾ מפני שהעובדי כוכבים חשודין⁽⁴⁾ על הרביעה.⁽⁵⁾

ויש לחשוש שמא ירבע העובד כוכבים את בהמתו של הישראל. והגויים, אסורים הם ברביעת בהמה.⁽⁶⁾ וכיון שנאסרו בני נח

אלא אדרבה, מרחיקים הדבר הרחקה יתירה ומכין ועונשים על זה — מותר. וכן כתב המגיד משנה [איסורי ביאה כ"ג ד] בשם הרשב"א.

5. רביעה זו, אינה פוסלת את הבהמה אלא לקרבן. אך מותרת היא באכילה [מאירי]. וכן כתב הט"ז יו"ד סימן קנ"ג ס"ק א'.

6. מקורו של איסור זה הוא ממה שנאמר [בראשית ב כד]: "והיו לבשר אחד". ודורשת מכך הגמרא [סנהדרין נח א]: יצאו בהמה חיה ועוף, שאין בשרם נעשה אחד עם האדם. ועל כן, אסורים ברביעה [רש"י]

7. ה"עבודת עבודה" נסתפק האם האשה גורמת איסור זה, לפי שחוששין שמא תפתה לו ותזנה ברצון, או החשש הוא שמא יאנסנה הנכרי. אך מצד האשה עצמה, אין לחוש. ולפי צד זה, האיסור הוא משום 'לפני עיור לא תתן מכשול'. וכפי שנבאר לגבי איסור העמדת בהמות אצל הנכרי. ועיי"ש מה שדן בזה.

אכן הפתחי תשובה סימן כ"ב ס"ק ג' הסיק, שאסור לאשה להתייחד עם ערבי, אף שאין חשש שיאנסנה, כיון שמלכות ערבים מענישה על זה. מכל מקום, יש לחשוש שמא תיבעל לו ברצון. ועל ביאה ברצון, אין הם מענישין כלל. ואין הדבר נחשב להם לגנאי.

8. בחתם סופר לקמן כה ב כתב, שאפילו באופן שיש לאשה חולי מדבק, ולכאורה מאוסה היא, אפילו הכי — אסורה ביחוד. כיון שגם על ענין זה נאמרו דברי הגמרא לקמן כב ב, 'חביבה

אולם בפונדק בשכר, שהוראת היתר זו איננה, לכאורה אין צורך לחשוש. ומשום כך כתב רש"י, שמדובר בפונדק שמעלין בו שכר לבעלים, ואפילו כך — אסור! [עייין עוד בפירוש "מטהרה" להגר"ח קנייבסקי, עמ"ס כותים, פרק א' אות כ"א].

3. כתב הטור יו"ד סימן קנ"ו: אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי עבודה זרה. והקשה במלאכת שלמה למשנתנו: מדוע נקט הטור, שאיסור זה הוא דוקא בפונדקאות של עובדי עבודה זרה. והרי כל הגוים, אף אלו שאינם עובדי עבודה זרה — שוים לענין זה? וכן מבואר בריטב"א מכות ט א שסתם גוי, אינו נזהר בז' מצוות בני נח?

[ויש מי שכתב, שמתחילה כך היתה גירסת משנתנו: "אין מעמידין בפונדקאות של גוים". ומחמת הצנזור שינו הלשון לעובדי כוכבים דוקא. וכן להלן בכל מקום בפרקנו שמוזכר בו 'עובד כוכבים'.]

4. כתבו התוס': ויש ליתן טעם, על מה אנחנו סומכין לייחד בהמותינו עמהן, ואף אנו מוסרין בהמותינו לרועה שלהם?

וביאר ר"י: סומכין אנו על דברי בר פדת לקמן כג א, שהעמיד דברי משנתו כרבי אליעזר החושש לרביעה. אולם דעת רבנן שאין חוששין לרביעה, וקיימא לן כרבנן. ומשום כך, אין נמנעים מלמסור הבהמות ביד עכו"ם.

והר"ן כתב, שאיסור המשנה לייחד בהמה עם עכו"ם, הוא רק במקומות שהגויים שם חשודים על הרביעה. אולם במקומות הללו שאין חשודין